

РЕШЕНИЕ

№ 3285

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 06.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **9531** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.215, ал.1, вр.чл.214, т.1, т.3 от ЗУТ и е по реда на чл.219 от ЗУТ.

Със Заповед №ДК-02-СО-125/06.11.2007г., издадена от началник Столична Р., е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: "Ограда" на ПИ №290 от кад.лист №Г-23-12-Б, я"И", м."Р", с.О, Р. „Панчарево"-СО.

Така издадената заповед, в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ е била оспорена от В. М. В.. Наведените в жалбата основания за незаконосъобразност на оспорения акт са за съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Конкретните фактически твърдения, с които се аргументират въведените с жалбата основания за незаконосъобразност са, че обратно на приетото от органа, собственици на процесния ПИ №290 не били З, А и И и посочените от органа в обжалваната заповед нот.актове не били изповядани през 2004г., а през 1994г. Още през 2003г., жалбоподателят закупил процесния ПИ, ведно с построената в него сграда за сезонно ползване и на него, в качеството на собственик на имота, издадените констативни актове /КА/ не били връчвани. Това обстоятелство представлявало съществено процесуално нарушение и самостоятелно основание за отмяната на издадената въз основа на КА заповед за премахване на незаконен строеж. Освен това в нарушение на задълженията си по чл.9, ал.2 АПК, административният орган не бил събрал всички необходими доказателства относно собствеността върху обекта. Нарушен бил и чл.36 АПК, предписващ служебното събиране а доказателства.

С административната преписка, ответникът-началникът на Р., Ю. Р. /чл.153, ал.3

АПК/ не депозира писмен отговор по жалбата.

В с.з. пред Административен съд-С. град, жалбоподателят не явява лично. Представява от адв.Д, която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждане на направените по делото разноски.

Административен съд-С. град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало със съставянето от служители на СРДНСК на КА №052-2-1/28.08.2006г. Обективирани в КА факти са, че е налице изградена ограда без изискващите се строителни книжа съгл.чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ. Оградата е масивна и плътна в частта си по имотните граници на ПИ №290 с ПИ №№1338,1331,1503 и 289, с дължина на плътната част на оградата общо около 148 м. и прозирна част от оградата, разположена към външната имотна граница и към ПИ №1331, с дължина общо 95 кв.м. и със стоманобетонен цокъл с височина около 0,40м.-0,70м. В КА е посочено още, че по данни от разписния лист ПИ №290 е собственост на 3 /нот.акт №112, д.№1094 от 2004г./, А /нот.акт №113, д.№1095 от 2004г./ и И /нот.акт №114, д.№1096 от 2004г./, които са и извършители на строежа. В административната преписка, изпратена от ответника липсват данни за съобщаване на съставения КА на лицата, посочени в него като извършители на строежа и още по-малко за техните настоящи и постоянни адреси. В преписката е приложено писмо изх.№3200-168/1/ 11.11.2010г. на Р. „Панчарево” до ДНСК за това, че при направена проверка в районната администрация за строежи в ПИ №290, м.”Р” не били открити издадени строителни книжа. Въз основа на КА и горе посоченото писмо е била издадена оспорената в пределите на настоящото производство заповед за премахване на незаконен строеж, като мотивната ѝ част съответства на констатациите, обективирани в акта. Заповедта е била съобщена на жалбоподателя на 29.11.2010г., а жалбата до съда-подадена на 13.12.2010г.

От ангажираните от защитата на жалбоподателя писмени доказателства в хода на съдебното производство се установява, че жалбоподателят В. е придобил чрез договор за покупко-продажба, сключен във формата на нот.акт №69, д.№65/2003г. /л.39/ от А, А, И, К и 3 /К/ ПИ с площ от 2 380 кв.м., представляващ имот пл.№290 по неodobрения кадастрален план на м.”Р”, землище на с.Д, общ.Самоков, ведно с построената в имота сграда за сезонно ползване, при граници за ПИ по скица:път и имоти №№291, 1338 и 1331. Следователно той е бил собственик на процесния строеж /а не прехвърлителите, с които е договарял/, както към датата на извършване на проверката от служители на Р. и съставянето на КА-28.08.2006., така и към датата на издаване на оспорената заповед-06.11.2007г. Установява се и това, че преди придобиването собствеността на процесния имот от жалбоподателя, на името на бившите собственици е било издадено Строително разрешение №21/06.03.1996г. от председателя на КТСУ, община Самоков за масивна ограда по съществуващи на място граници за имот в м.”Р”, землище на с.Д, при граници:път, И В, Д Т, М Н, дере, П К. Така посочените граници съвпадат с границите ПИ, описани в нот.актове №№112, 113 и 114, всички от 1994г., легитимиращи праводателите на жалбоподателя В. като собственици на части от имота. Представено е и Решение №71/31.01.2008г. на ОбС-Самоков, от което е видно, че към 31.01.2008г. не е била уточнена границата между община Самоков, С област и Р.

„Панчарево“-СО. С одобряването на ОУП на Г.С. селищни образования, сред които и „Р“, землище с.Д са били включени в неговите граници. В решението е посочено още, че нотариалните сделки, съдебните дела, административно-техническото обслужване и всички други услуги до този момент /31.01.2008г./ са били извършвани от институциите на община Самоков. От приетите по делото като писмени доказателства: нот.акт №36, дело №610/2007г., скица, изд. от дирекция „С кадастър“, презаверена на 12.01.2011г. и Удостоверение №ТС-У-211809.09.2009г., изд. от техническата служба на община Самоков се установява, че процесният ПИ №290 има обща граница с ПИ №1674, който обединява ПИ №№1339 и 1330 и че по тази обща граница има поставена ограда въз основа на издадено Разрешение за строеж №26/01.04.1996г. на собственика на този ПИ-Р Б 3. Установява се и това, че обратно на приетото от административния орган, процесният ПИ няма обща граница с ПИ №№1503, 1338 и 289.

При така приетото за установено от фактическа страна, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, което е адресат на акта в качеството на собственик на строежа. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган-началникът на СРДНСК, който е действал по делегация. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.225, ал.1 от ЗУТ и Заповед №РД-13-182/29.05.2007г. на Н. на ДНСК за делегиране на правомощия за премахване на незаконни строежи или части от тях от Н. на ДНСК на началниците на Р./л.34/, сега началник Р.-Ю. Р.-Заповед №РД-13-446/01.11.2010г. /л.36/ .

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.1 и ал.2 АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания, но са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до противоречие с приложимия материален закон и с целта на закона-отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК:

От събраните по делото доказателства по несъмнен и безспорен начин се опровергаха фактите, приети за установени от административния орган. За процесния строеж са налице издадени Разрешения за строеж №21/06.03.1996г. и №26/01.04.1996г. от председателя на КТСУ, община Самоков. В случай, че органът беше спазил установената в ЗУТ процедура и беше съобщил по надлежния ред съставения КА, съответно ако беше събрал всички необходими, възможни и допустими доказателства за изясняване на релевантните по случая факти в съответствие с принципа за служебното начало /чл.9, ал.2 АПК/, би стигнал до друго разрешение. Ответникът не твърди, а и в адм.преписка липсват данни издадените разрешения за строеж да са били оспорени, още по-малко да са били отменени. Следователно същите са влезли в сила и не подлежат на последваща отмяна /чл.156, ал.1 ЗУТ/. Процесният строеж е от вида по чл.147, ал.1, т.7 ЗУТ и за него одобряване на инвестиционен проект не е било необходимо. Оттук не е налице и соченото нарушение на чл.137, ал.3 ЗУТ. Издадените разрешения за строеж са били достатъчни за законността на изградената ограда, след като липсват данни тя да е с височина над 2,20м. С оглед на изложеното съдът обуславя извода си, че не са били налице предпоставките на приложеното от органа материалноправно основание за издаване на оспорената заповед-чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ-строеж, извършен без одобрен инвестиционен проект и/или без влязло в сила

разрешение за строеж. В противоречие и с целта на закона-да не се допускат само тези строежи, за които няма издадени строителни книжа- органът е разпоредил премахването на законен строеж.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането на жалбоподателя за присъждането на направените по делото разноси е основателно и следва да бъде уважено за сумата общо в размер на 510лв.; от тях: 10 лв.-заплатена държавна такса, 500 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Процесният строеж е от VI- категория-чл.137, ал.1, т.6, вр.чл.147 ЗУТ и на основание чл.215, ал.7 ЗУТ, решението на първоинстанционния съд е окончателно.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд С.-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. М. В. Заповед №ДК-02-СО-125/06.11.2007г., издадена от началник Столична Р. /сега Н. на Р., Ю. Р.-чл.153, ал.3 АПК/.

ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯТА ЗА НАЦИОНАЛЕН И СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ да заплати на В. М. В., ЕГН:* сумата в размер на 510 /петстотин и десет/лева, представляващи направени по делото разноси.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: